

Krótkie doniesienie – Short communication

***Deraeocoris flavilinea* (A. Costa, 1862)
(Heteroptera: Miridae: Deraeocorinae) w Polsce**

GRZEGORZ GIERLASIŃSKI

43-316 Bielsko-Biała, ul. Doliny Miętusiej 27/44

e-mail: ggierlas@gmail.com

Abstract. [*Deraeocoris flavilinea* (A. Costa, 1862) (Heteroptera: Miridae) in Poland]. This note presents the detailed data regarding the first locality of *Deraeocoris flavilinea* in Poland.

Key words: Hemiptera, Heteroptera, Miridae, *Deraeocoris flavilinea*, faunistics, new record, Baltic Coast, Poland.

Przedstawiciele rodzaju *Deraeocoris* Kirschbaum, 1856 to pluskwiały drapieżne, wyłącznie makropteryczne o szerokim i masywnym przedpleczu i stosunkowo niewielkiej głowie. Większość znanych z Polski gatunków zimuje w postaci jaja, a jedynie *D. (Camptobrochis) punctulatus* (Fallén, 1807) i *D. (Knightocapsus) lutescens* (Schilling, 1837) zimują jako imago (Gorczyca i Herczek 2002).

Rodzaj *Deraeocoris* był do tej pory reprezentowany w faunie Polski przez siedem gatunków (Gorczyca 2007): *D. annulipes* (Herrich-Schaeffer, 1842), *D. lutescens* (Schilling, 1837), *D. olivaceus* (Fabricius, 1777), *D. punctulatus* (Fallén, 1807), *D. ruber* (Linnaeus, 1758), *D. scutellaris* (Fabricius, 1794) oraz *D. trifasciatus* (Linnaeus, 1767).

Cechy diagnostyczne umożliwiające odróżnienie *D. flavilinea* od pozostałych krajowych gatunków tego rodzaju zostały podane w kluczu do oznaczania Miridae z podrodzin Isometopinae i Deraeocorinae (Gorczyca i Herczek 2002). Gatunek ten charakteryzuje się klinikiem bez czarnych punktów oraz bardzo wyraźnym i głęboko wciętym zębem na pazurku. Wielkością ciała zbliżony jest do *D. annulipes* (osiąga długość około 6,3–7,2 mm), a jego ubarwienie jest brązowe z wyjątkiem głowy, która jest jaśniejsza. Kolor przedplecza jest zmienny, od jasnobrązowego do prawie czarnego, z jasnym marginesem wzdłuż jego tylnej krawędzi, a tarczka zwykle w ciemnych odcieniach brązu z kontrastowymi, jasnymi brzegami (ryc. 1). Klinik półpokryw jest pomarańczowy z ciemnym wierzchołkiem (Gorczyca i Herczek 2002).

D. flavilinea jest zoofitofagiem, związanym z różnymi gatunkami drzew i krzewów. Jego pożywieniem

są głównie mszyce, ponadto żywi się również mniejszymi owadami (larwy much) i jajami innych pluskwiaaków (Jerinić-Prodanović i Protić 2011, Simov i in. 2012).

Ryc. 1. *Deraeocoris flavilinea* (fot. G. Gierlasiński) [**Fig. 1.** *Deraeocoris flavilinea* (photo G. Gierlasiński)].

Jest gatunkiem inwazyjnym, który został opisany z Sycylii w 1862 roku i długo był uważany za endemiczny (Jerinić-Prodanović i Protić 2011, Simov i in. 2012). Blisko sto lat później, w 1961 roku, odłowiono go na Korsyce (Péricart 1965), a począwszy od lat 80-tych ubiegłego stulecia odnotowywano jego obecność w kilku krajach Europy, takich jak Niemcy, Wielka Bry-

tania, Holandia, Dania, Luksemburg, Belgia i inne (ryc. 2). W ostatnich latach został stwierdzony w Bułgarii (Simov i in. 2012) oraz na Węgrzech (Varga i in. 2014).

Ryc. 2. Ekspansja *Deraeocoris flavilinea* w Europie w latach 1864–2014, stanowisko w Polsce oznaczono gwiazdką (za Varga i in. 2014, zmodyfikowane) [Spread of *Deraeocoris flavilinea* in Europe from 1864 to 2014, the locality in Poland marked with the asterisk (after Varga i in. 2014, modified)].

W lipcu 2013 w Gdyni zaobserwowany został wspomniany w tytule pluskwiak, a obserwacja została udokumentowana fotograficznie i przesłana na włoskie forum entomologiczne (<http://www.entomologi-taliani.net/public/forum/phpBB3/viewtopic.php?f=95&t=48803>) w celu uzyskania potwierdzenia prawidłowości oznaczenia.

Niestety, Varga i in. (2014), którzy stwierdzili *D. flavilinea* po raz pierwszy na Węgrzech, wykorzystali te nieopublikowane danych internetowe i podsumowując rozmieszczenie tego gatunku w Europie podali, że stwierdzony został również w północnej Polsce.

Ze względu na fakt, że wyżej wymieniona publikacja (Varga i in. 2014) zawiera tylko ogólną informację o występowaniu *D. flavilinea* w naszym kraju, poniżej podano dokładne dane odnośnie stanowiska na którym został stwierdzony okaz tego gatunku.

Dane faunistyczne: Pobreże Bałtyku: Gdynia [UTM CF44], 13.07.2013, na niewielkim murku w zacienionym, zadrzewionym parku miejskim położonym przy ul. Mickiewicza w odległości około 200 metrów od nabrzeża, leg. G. Gierlasiński.

Piśmiennictwo – References

- Gorczyca J., Herczek A. 2002. Tasznikowate – Miridae. Podrodziny: Isometopinae, Deraeocorinae. *Klucze do oznaczania owadów Polski, Część XVIII Pluskwiaki różnoskrzydłe - Heteroptera. Zeszyt 6a.* 32 ss.
- Gorczyca J. 2007. *A catalogue of plant bugs (Heteroptera: Miridae) of Poland. Part I. Subfamilies: Isometopinae, Deraeocorinae, Bryocorinae, Orthotylinae, Phyllinae.* Natura optima dux Foundation, Warszawa, 216 ss.
- Jerinić-Prodanović D., Protić L. 2011. New data on true bug predators (Heteroptera: Miridae) of jumping plant-lice (Sternorrhyncha: Psyllodea) in Serbia. *Acta entomologica serbica* **16**: 143-146.
- Péricart J. 1965. Contribution à la faunistique de la Corse: Hétéroptères Miridae et Anthocoridae. *Bulletin Mensuel de la Société Linnéenne de Lyon* **34**: 377-384.
- Simov N., Langourov M., Grozeva S., Gradinarov D. 2012. New and interesting records of alien and native true bugs (Hemiptera: Heteroptera) from Bulgaria. *Acta zoologica bulgarica* **64**: 241-252.
- Varga Á., Korányi D., Haltrich A., Markó V. 2014. First record of *Deraeocoris flavilinea* in Hungary (Heteroptera, Miridae: Deraeocorinae). *Folia Entomologica Hungarica* **75**: 9-13.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

SUMMARY

Deraeocoris flavilinea (A. Costa, 1862) (Heteroptera: Miridae) in Poland

Detailed locality data for the specimen of *Deraeocoris flavilinea* published as the record from North Poland in Varga et al. (2014) were provided in the present note (the locality data are, as follows: Baltic Coast, Gdynia, UTM CF44, 13.07.2013). This species is the eighth representative of the genus *Deraeocoris* noted in Poland, after *D. annulipes*, *D. lutescens*, *D. olivaceus*, *D. punctulatus*, *D. ruber*, *D. scutellaris* and *D. trifasciatus*.